

Vippen

Utgångsbeteende – något osjälvsäkert av både hund och förare. Jag vågade inte alltid lita på Tux vilket syndes i handling och handlingsval. Tux saknade målmedvetenhet.

Processen – man kan väl säga att träningen delades i två block. Ett block med grundträning och ett block med självständighetsträning. Träningen har förlöpt utan större problem.

Slutbeteende – vippen är absolut självständigare och den är nog säkrare eller så är det bara jag som känner mig säkrare. Jag tror inte att den är snabbare och jag skulle nog gärna se mer attityd hos Tux.

Slutsats – för Tux tror jag att det mest utvecklande har varit att få mycket belöning för upprepade korrekta beteenden. Sen har själva grundträningen i sig kanske haft något mindre betydelse än självständighetsträningen.

Bakombyte

Utgångsbeteende – i princip obefintligt! För projektet valde jag att fokusera på bakombyten där Tux måste söka sig framåt, ett väldigt otight bakombyte. Jag ville att han skulle kunna hålla skillnad mellan tight bakombyte, normalt bakombyte och då ett otight bakombyte. Rent handlingsmässigt är det min rörelse samt kommando som avgör skillnaden.

Processen – Jag stötte på patrull väldigt direkt i träningen av detta bakombyte. Utan påtaglig retning framåt så vek Tux alltid av tidigt till annat hinder. Tog jag bort störande hinder på vägen så gick det förstås bättre men så fort jag plockade in hinder var vi tillbaka på ruta ett igen. Vidare kändes de övningar jag satte upp väldigt konstlade. Det kändes som Tux och jag verkligen kapplöpte mer än att vi tränade något.

Det tog ett tag för mig att specificera ovanstående och den verkliga utvecklingen kom när jag försökte att dels hitta mer naturliga sätt att starta (komma bort från stillastående) och dels när jag mer började aktivt träna de olika bakombytena.

Slutbeteende – från obefintligt beteende så tycker jag att vi nu har ett embryo. Tux har förstått att jag vill olika saker men han kan tveka på otighta bakombytena, göra en liten check på matte med huvudvridning. Jag tycker själv att det är svårt att hitta bra timing i kommendering och inbromsning/acceleration. Vi har en bit kvar tills att jag skall känna att detta byte är lika full gott som något annat.

Slutsats – att jag fortfarande tycker att bakombyte är det svåraste bytet. Att ha en bra träningsplan är A och O utan den hände det inte mycket. Intressant är också att jag kände att planen inte var vattentät från början men att jag var tvungen att börja någonstans och sedan modifiera efterhand som jag kunde dra slutsatser.